

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

Poděkování...

A tak i Folkové prázdniny letos dospely do „kristových let“... končí 33. ročník Folkových prázdnin, tentokrát s tématem O paměti. Jeden z mála výjimečných ročníků, kdy se celý hlavní program mohl odehrát ve stínu stromů zámeckého parku. Vzpomínalo se nejen tam, ale i ve Staré tkalcovně.

Děkuji Michalovi úplně za všechno - za skvělou dramaturgiю festivalu, obrovskou podporu, pomoc a za to, že Folkovky jsou takové, jaké jsou.

Obrovské poděkování patří mým kolegům z kulturního střediska Danušce, Karolínce, Nadě, Luccie a Kaštánkovi za skvělou práci, za jejich sloní nasazení a výdrž.

Děkuji všem - celému týmu, všem pořadatelům a oranžádám za nesmírnou pracovitost, důslednost a pěkný přístup k lidem, a že jsou ochotni s námi strávit čas mravenčí prací na Folkovkách, kterou nikdo nenahradí. Bez nich by to opravdu nešlo. Děkuji za příjemnou atmosféru, kterou všichni tvoříte pro návštěvníky Folkovek. Děkuji novým členům týmu, kteří se se svými úkoly vypořádali opravdu výborně, statečně a na jedničku. Spousta zkušeností byla pro nás nová, ne vždy příjemná, ale vždy se podařilo je rychle vyřešit.

Děkuji celému týmu za pilnou celoroční práci. Děkuji všem ostatním, kteří pomáhají zabezpečit chod festivalu. Děkuji našemu náměšťskému pokladu svazu žen a osazenstvu kuchyně, bez kterých by se Folkovky nikdy neuskutečnily, protože by všichni pořadatelé a účinkující umřeli hladem.

Za tím pořadatelů Folkových prázdnin děkuji všem návštěvníkům našeho festivalu, že nám zachovávají přízeň a že se k nám rádi vrací.

Děkuji všem poskytovatelům záštity a sponzorům, bez kterých by nebylo možné Folkovky uskutečnit.

Folkové prázdniny letos vzpomínaly... doufáme, že si budete pamatovat krásné, nejen hudební zážitky, a za rok si na nás opět vzpomenete...

Zuzana Valová, vedoucí MěKS

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

"PLÁTĚK"

8

4.
srpna
2018

Sobota 4. 8.

Zahradní odpoledne
v zámeckém parku
(od 14 hod.)

Monsieur Doumani
(Kypr)

Divadlo Facka:
Abrakadabra

Interference (Irsko)

O paměti vážně i
lehce
(17,30 hod.)

Zvíře jménem
podzim

Monsieur Doumani
(Kypr)

BandAdriatica
(Itálie)

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Folkové prázdniny 2019

27. 7. - 3. 8.

Nádech, výdech, vryjte do paměti, nádech, výdech...

**FOLKOVÍ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

vymyslel takové sousloví?!?) začala přemýšlet, co s načatým večerem. Řešení se samozřejmě našlo, návštěva u sousedky s lahvinkou vína se jevila jako dobrá varianta. V průběhu večera, po nějakých těch sladkostech, malého Káju rozbolel zoubek, tak se s mámou dohodli, že si ho půjde domů vyčistit. Půjčil si klíč a vyrazil. Samostatně. Zoubek si vyčistil, bolest ustoupila. Spokojen se svým dilem si uvědomil, že je vlastně unavený a že by si mohl jít zdímnout. A tak se stalo, že jsme s Pavlínkou v jednu ráno přijeli z Folkovek, našli jsme rozsvícený dům, v něm spícího Káju a na dvorku mámu, trpělivě čekající, až ji někdo pustí dovnitř. Ten klíč totiž měli jenom jeden a našeho spícího synáčka by neprobudili ani houfnici. Jaké z toho plyne poučení? Vždycky je lepší jet na Folkovky, je to daleko bezpečnější, než klábosit se sousedkou!

Carlos

několik pater výš než to, co se v takových podnicích hraje. Zcela nevlastenecky soudím, že Slováci mají prostě lepší vkus. Pod skromným názvem „perkuse a hlasy nad Oslavou“ proběhlo další pokračování náměšťské libuštky: Jitka Šuranská si vybere několik kolegů (letos perkusisté Kornél Horváth, Adriano Adewale a I Made Subandi) a kolegyň (Irén Lovász, Monika Akihary a Emilia Martensson), týden je secvičuje, aby v závěru festivalu společně předvedli neobvyklé věci. I letos se to vydařilo velmi a Jitka Šuranská jako iniciátorka na rozdíl od Calvera opět stoupala v ceně. A s plátnem s obrí mapou, na níž by bylo vidět, zda představovaný muzikant je z Brazílie, Mali či Moluckých ostrovů, to myslím úplně vážně.

Jak moc vzpomínat na doby, kdy takřka každoročně vozil Glen Hansard do Náměště někoho ze svých irských písničkářských kamarádů? Radši moc ne. Zkrátka Interference pro nás byl především Fergus O'Farrell a až dlohu potom Paul Tiernan, Marja Tuhkanen a Bertrand Galen. Takže teď jsou Interference Paul Tiernan a Camilla Griehsel Vearncombe coby zpěváci a s nimi šest dalších muzikantů, kteří Ferguse moc hezky připomněli, ale i bez jakékoli sentimentalní souvislosti odehráli hodně dobrý koncert. Irský příběh Folkových prázdnin pokračuje. Jeho další kapitola bude napsána možná příští rok, možná za dva. Než se tak stane, dovolte pár slov obecně. Na Folkovkách nejde jenom o hudbu a veškerý doprovodný program. O ničem z toho se nepochybuje. Jde o nijak nevyhlašované, ale přece jen existující společenství jejich účastníků: platících návštěvníků, dobrovolných pořadatelů a rovnocenně účinkujících. Je to společenství tak volné, že volnější být nemůže, pak už zbývá jen přidat se k hippies. Ale je to něco, co na rozdíl od Calvera, začíná stoupat v ceně. Což píšu nejen proto, že chci poděkovat Tomáši Dandovi za fotku z loňského ročníku. 4:00.

Milan Zeibert

P.S. Závěrem bych chtěl zdůraznit, že narodil od Aloise Jirásku, který celé své dílo sepsal školním, tedy prokazatelně kradeným inkoustem (a že to bylo nějakého inkoustu!), jsem já své příspěvky důsledně psal poctivě půjčenými propiskami. Zatím se necítím být natolik pokročilým spisovatelem, abych si porizoval vlastní. To máme s Jiráskem společné.

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

Zcestná historka o samostatnosti

Po areálu se pohybuje spousta dětí. Některé z nich jsou samostatné, tak nějak přirozeně splynují s prostředím, dokází se zabavit, mnohé ani neruší posluchače. Sám mám taky jednoho takového, je mu sedm, dokáže se o sebe postarat (tedy pokud chce). Když má na něco chut', neomylně si mě najde, vyfusuje peníze a zase zmizí. Jako hodný kluk mi potom přijde vrátit drobné.

Neberu ho každý den, narodil od starší sestřičky nevydrží poslouchat celý

koncert, když se mu nechce jet, nenutím ho. Včera se rozhodl, že zůstane doma s mamou, aby si ho taky užila. Tak se stalo, že otcovsko-dceřinná část naší rodiny vyrazila jako vždy na Folkovky, zatímco ta matično-synovská (fakt jsem

After Midnight 2018/8

Já si ještě vzpomínám, jak doktor Fišer, nejlepší historik u nás v T., říkal, že „nejhorší ze všeho jsou očití svědci a přímlí účastníci.“ To je ovšem názor odborníka. Za sebe jsem radší, když si některé věci pamatuju nepřesně, při opakovaném vypravování je přibarvuju a nakonec dám průchod bájně lhavosti. Celkem mi to v životě prochází a After Midnight je toho dokladem. Pro vážné zájemce správná odpověď ze včerejška: Jirka, Vilík, Ludek, Mirek, Pirát, Stopař, Tichoslápek, Grizzly, Větrník, Štoura, Kytíčkář, Drobček

a pochopitelně Rikitan. Foglar na rozdíl od Basse nebyl troškař, a když řekl třináct, tak těch třináct jmen opravdu vymyslel. Při poslední produkci to měli těžší než jindy: bylo zatmění, takže neviděli na notové partitury. (Dnes má prý přijet režisér filmu Skauti bez lilie, tak ať vidí, že se tady neflákáme.)

A nyní stručně a jasně, „strictly“, jak by řekl Angličan, o včerejším dění na hlavním podiu. Nikomu nenutím svůj osobní žebříček československých zpěvaček, ale jedničkou v pop music je u mě Jana Kirschner a jedničkou v šansonu Szidi Tobias. Obě už na Folkovkách vystupovaly, obě s velkým úspěchem a Szidi ho včera zopakovala. Já zas zopakuju, že se mi na obou líbí, když zpívají česky, což v případě písni Tabák, pilka, kde se zpívá o levočské panně Marii, je docela zvláštní. I obsazení doprovodné kapely je zvláštní: klávesy, harmonika, violoncello = sestava dobrá leda do vinárny. Ale ano, ono to sedí. Jen to není žádný ucajdáný šraml, ale hodně citlivý doprovod zpěvačky s jedinečným výrazem. I její repertoár má vlastně barovou poetiku, přitom je ale hudebně i textově o

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018 "PLÁTĚK"

Na dnešní scéně...

Zvíře jménem podzim

Silné emoce, postrockové refreény i tichá folková zamýšlení Událo se toho loni v naší hudbě docela dost, z děje nicméně trčí okamžik, kdy muzikanta Jakuba Königa, do té doby maskovaného kuchaře Kittchena, přepadla během procházky "nečekaná úzkost, se kterou si vůbec nevěděl rady" a někde blízko zamrkalo zvláštní zvíře. Jmenovalo se Podzim, začalo polyat slunce, vyfukovat páru a dalo události do pohybu. Přes den se skrývá po lesích, kde strhává listí, klidně ti ale zamává hejnen ptáků na horizontu, jinak ven se odváží, až se setmí. Takže až půjdeš ven, vezmi si šálu a pospíchej domů, než ti to zvíře jménem podzim ukousne hlavu.

Jakub potom s "lidmi, na které během svého cestování po republice narazil, lidmi, které obdivuje, lidmi, ke kterým vždycky vzhlížel a s kterými si přál spolupracovat" natocil album. Původně se chtěli jen držet ve tmě za ruce a zpívat o světle. „Když jsme pak udělali pořád písniček, ukázalo se, že to je trochu temnota. Jenže ta k podzimu patří. Zatímco my jsme zvyklí se obvykle tvářit a chovat tak, že žádná temnota neexistuje. A když na nás pak nečekaně hupsne v setmělém parku, najednou nám je ten nás pregnantní rozum houby platnej. Tak si říkám, že jedna melancholicky temná podzimní deska by se pak mohla hodit, když to na tebe přijde.“

A tak přišly začarované písni. Soukromá časová smyčka. Hudební propojení melancholie a radosti. „Kittchen vždycky bude do určité míry strohej a syrovej. Zvíře je taky do určité míry temný. Ale je mnohem civilnější, cíleně mohutnější a monumentálnější. Mnohem hladší. Zvíře je postavený na spolupráci s ostatníma, na prostoru, ve kterém nabízíme a rozvíjíme svý nápady. Každej z nás je v něčem silnej, často třeba ve vězech, kde bychom sami sílu nehledali. No a ve

Zvířeti se snází svým přátelům nechat dobrej prostor, aby tu svoji sílu a krásu mohli využít a předvíst v rámci společný práce," řekl Jakub v rozhovoru pro magazín

Těšíme se...

Za kapelu Zvíře jménem Podzim zpěvák a kapelník Jakub König Folkové prázdniny pro mne byla léta trochu nedostížná meta. I když jsem svoje písničky prezentoval většinou s elektrickou kytarou, většina z nich měla vždycky základ ve folkové hudbě. Ale jednak mi přišlo, že ukázat se na takové přehlídky chce určitou technickou zručnost, které se mi pohříchu stále nedostává, a druhak se mi zdálo, že by se ten nás kravál na Folkovky moc nehodil. I proto jsem rád, že budu mít v Náměšti premiéru zrovna se Zvířetem, jehož energie pro mne propojuje svět folkové písničky a postrockového burácení.

Monsieur Doumani (Kypr)

Opravdu se moc těšíme, až představíme naši hudbu milým lidem na festivalu. Budeme všichni na jedné vlně, protože je to jen hudba, která umožní toto magické propojení. Těšíme se na zážitky a na to, jak dáme publiku ochutnat kousek Kypru.

"PLÁTĚK"

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

*Žádnej neví jako já, co je
to Kavec*

No, pár se nás ještě
najde. Když se včera
večer Ďoubal nelichotivě
otřel o „tu divnou
prostoru“, kde je výstava
a filmy, vyhrkly jsme se
Zuzkou současně cosi
nelichotivého o
Ďoubalovi. My totíž víme
a hodně pamatujeme.
Tak na vysvělenou: K-
klub, Kavec, Káčko, to
všechno jsou novodobé
názvy pro bývalou
konírnu, což ovšem víme
jen my, nejstarší
exempláře. A co všechno
se tam odehrávalo! Při
Náměšťských plackách
tam mívaly zázemí
kapely, kde si mohli
muzikanti složit a nalaďit
fiidlátká, a kde jim
hospodský Karlíček
vydával guláš. Nekecám,
zažila jsem to. Když jsme
začali pořádat Folkové
prázdniny, využili jsme
Kavec hned od prvního
ročníku především jako
noční biograf. Na filmech
„šestnáctkách“ byly k
sehnání docela zajímavé
filmy, které do běžné
distribuce nesměly, třeba
Starci na chmelu. Své
představení tu odehrál i
Břetislav Rychlík.
Škoda jen, že celá tahle
budova leží, tedy stojí,
ladem. Zažili jsme tam
neuvěřitelné věci, ale o
tom třeba někdy příště.
Takže bacha, na Kavec
nám nesahej!

Ivana

Full Moon. Silné emoce, mohutné postrockové refrény i tichá folková zamýšlení Jakubovi pomáhají naplnit další členové projektu: Marie Kieslowski, Aid Kid, Tomáš Neuwerth, Tomáš Havlen, Marie Puttnarová, Terezie Kovalová, Ondřej Mataj, Veru Linhartová a řada dalších, "co chtějí být na chvíli šťastní".

Monsieur Doumani (Kypr)

Akustické trio zahalené v kouři hudební inovace a radostného politikaření

Může znít loutna tzouras jako rocková kytara? Kyperská tradice nabrat funky směr? A mohou se vážná téma šířit radostným tancem? Monsieur Doumani s úsměvem odpovídá: „Ano, samozřejmě!“

Když začínali, kyperská tradiční hudba se na stupnici zájmu propadla na samé dno: poslouchat ji, natož hrát, se vůbec nenosilo. Pro sezpívané trio výzva, hnací síla a zároveň posedlost se s nezájmem popasovat, jenomže ouha, archívy nabídkou zrovna moc nepraskaly a najít poslední žijící hudebníky dalo také práci. Takže nezbylo, než se pustit do skládání a jestliže víme, že Antonis Antonious, Angelos Ionas a Demetris Yiasemides za sebou mají klasická a jazzová studia, výsledek nás nemůže překvapit. Pozor, nečekejte žádné experimenty pro experimenty, jenom zkrátka občas trochu „méně tradiční hudbu“. Za to prý mohou nástroje, jediné, které dobře ovládali, takže vlastně neměli jinou možnost. Každopádně, spolčení loutny tzouras (druh bouzouki), kytary, trombonu a flétny na papíře dobré nevypadá, ve skutečnosti zní dohromady tak originálně a inovativně, že se to stalo jejich

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

"PLÁTĚK"

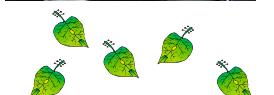
Všimněte si na plakátku, že termín trvání výstavy končí až za 14 dní. Pozvěte proto své přátele a známé, ať si do kouzelného prostoru Staré tkalcovny zajdou i po skončení Folkovek...

TOMÁŠ ROSSI
NĚKOLIK KROKŮ OD SVĚTLA
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU
STARÁ TKALCOVNA
30. 7. - 17. 8. 2018

Otevřeno:
29. 7. - 13:00 - 15:00, 30. 7. - 3. 8. - 8:00 - 17:00,
4. 8. - 8:00 - 14:00, 5. 8. - 17. 8. - 13:00 - 17:00

Areálu společnosti Habitat, CETT a ZERA v Náměšti nad Oslavou.

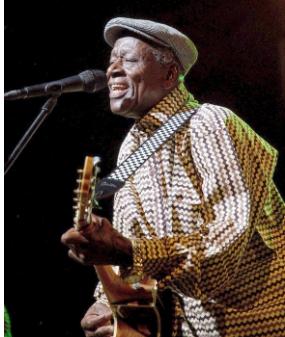
KAMILA BERNDORFFOVÁ: OHLÉDNUTÍ ZA FOLKOVÝMI PRÁZDNINAMI 2017

28.7. - 4.8. / KAVEC U ZÁMECKÉ JÍZDÁRNY

Výstava fotografií dokumentující minulý ročník
Folkových prázdnin - koncerty, dílny i zákulisí.

Otevřeno: denně, vždy 1 hodinu před hlavním
programem a o přestávkách v hlavním programu.

poznávací značkou a od roku 2011 zárukou velkého úspěchu, korunovaného mnoha oceněními. Abyste pochopili: tradiční kyperská hudba stojí na loutně (lauto), houslích, dřevěné flétně pithkiavli a rámovém bubnu tambutsia, takže funkující trombonista a odskoky k blues, ke složitým balkánským nebo tureckým rytmům činí z tria opravdu unikát.

Doumni znamená v řečtině kouř: ještě v Malé Asii, v časech vzniku stylu rembetiko, přes něho nebylo vidět v hašišových doupatech, v Řecku se už linul jen z cigaret nebo vodních dýmek. A protože malinko poupravené doumani jim ve spojení s francouzským monsierem znělo libozvučně, možná i světacky, název kapely byl na světě.

Ostrov Kypr leží ve Středozemním moři, a přestože přežil nadvlády Řeků, Arabů, Turků a Britů, v novodobých dějinách měl smůlu: od roku 1974 je díky řeckým nacionalistům a turecké okupaci rozdelen Zelenou linií OSN (týká se to i hlavního města Nikósie) na kyperskou část a nikým neuznanou Severokyperskou tureckou republiku, střeženou početnou tureckou armádou. Všechny snahy o sjednocení a demilitarizaci zatím zklamaly, i ty docela nedávné, z roku 2016, kdy už to vypadalo, že by se obě strany mohly dohodnout. Tehdy, ze samé naštvanosti a zklamání, se začala rýsovat téma letošního alba Angathin (Trn).

„Je doba odkrývání politických a ekologických skandálů. Během posledního období jsme také byli svědky alarmujícího nárůstu nacionalismu a rasismu, jak tomu bylo v Řecku a ve zbytku Evropy. Většina písni mluví o těchto problémech a obecný charakter hudby je mnohem více vzpurný a energický než naše předchozí alba. To se odráží v symbolickém názvu – trn má neuvěřitelný sebeobranný systém,“ naznačil Antoniou nejpolitčetější zaměření tria. Varujícího: přestaňte věřit tomu, co vám kdo nakukal...

Nezatinají výhružně pěsti, nic takového z té se všim všudy skočené hudby slyšet není, politika a ostrá vyjádření, třeba ohledně ničení přírody, skladbami přesto hýbou: „Jaký by to byl život beze strachu, propagandy, hranic, ostnatého drátu a zbraní“.

Ve skladbě Thorn of the Cactus třeba zpívají: „Welcome into the flowerpot where the music stings. Handing out curses and wishes wherever I go. The world has been heading to hell for a long time. Enough of this coy nonsense... become a cactus' thorn.“

"PLÁTĚK"

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

Wikipedia a st. Sidónie

Zda má starověké město Sidon (dnes Saida v Libanonu) založené Feničany (údajně vynálezcí písma) cokoli společného s jemnou tkaninou (přeneseně prádlo) nazývanou v řečtině sidon jsem se ve Wikipedii nedozvěděl. Zato se encyklopédie v angličtině doslova „rozvýkládala“ o gruzínských kořenech tohoto biblického jména. Nechci napodobovat příslušné Rádio Jerevan (synonymum pro hledání absurdních spojitostí), a tak se raději

vrátím k prosté úvaze, která stála u zrodu tohoto textu. Totiž zda má šanson něco společného s prádlem. Věru má, nejen tu slovenskou Szidi. V textech takzvaně o něčem

BandAdriatica (Itálie)

Jak se pizzica ze Salenta vydala na cestu po Jadranu, jinými slovy směrem na divoký Východ
Ríká se, že člověk se nejvíce cítí naživu, když strčí hlavu do tlamy tygra. Samozřejmě, než ji stiskne. Přirovnání nezrovna dvakrát záviděníhodné situace ke koncertu BandAdriatica na

první pohled kulhá: co by vám asi tak proboha mohlo hrozit od dechovky. V tom je ten háček a řekneme si to, až Italové dohrají, jestli s vámi tedy bude ještě vůbec řeč. Rozhodně ale nemůžete tvrdit, že jsme vás neverovali. Třeba před tajuplnou anoncí kapely: „Věřte, že s námi je všechno možné, alespoň na jednu noc, nebo možná navždy.“

BandAdriatica pochází ze Salenta, z toho samého jihoitalského regionu jako Canzionere, tamní tanecní strašák, tranzovní pizzicu, má skupina v genech, nicméně s ní šetří, což ale nemá nic společného s ohleduplností: když si není jistá, že publikum na konci už jen opravdu lapá po dechu, nasadí skladbu Pizzica Balkan a dílo je dokonáno. Zpěvák a hráč na akordeon Claudio Prima zavedl osmičlennou formaci na "hypotetickou plavbu po Jaderském moři", kdy co zastávka v přístavu, to další vklad do už tak pestré, totálně pohlcující směsice stylů, zahrnující italskou a balkánskou decharškou smršt, turecké, albánské a libanonské rytmusy, ale také ska, jazz nebo melodie sladké jako cukrová vata.

Výmluvně to shrnuje název posledního alba: Babilonia. Aby byla BandAdriatica dobré chápána: nejde pouze o rychlosť a rytmus, které vás, jak napsal Petr Dorůžka, drží v šachu, posloucháte hlavně enormně originální a fantasticky odzpívané skladby. Pravda, jenom vás u toho musí občas přivázat k židli.

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

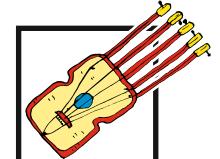
"PLÁTĚK"

se totiž prádlo propírá.

Zatímco folk-lor tematicky klouje po povrchu příběhů, šanson ohlodává kosti života na samu jeho dřeň. Zjevení nevšední herečky vládnoucí sytým a podmanivým hlasem na slovenské populární scéně před pár lety mi zabrnkalo na ne zcela prasklou strunu bratrské sounáležitosti. Tobiášová se určitě nepřestěhuje do Prahy, jak to udělal

Žbirk nebo pár let před ním Carmen Mária Štefánia (Beatrix) Farkašová. To ale neznamená, že Szidi Tobias nemůžeme považovat za více než důstojnou nástupkyni Farkašové-Čelkové alias Hany Hegerové.

Libor

Hluboké poděkování za zapůjčení
hlubokotiskového lisu patří Střední soukromé průmyslové škole Cultus v Sedlec-Břeclavi, bez kterého by se nemohla uskutečnit Grafická dílna!

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018
28.7. – 4.8. 2018

NEJEN PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

SOBOTA 4.8.

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Duchařina (2017) - 10 min.
Třešňový strom (2017) - 6 min.
Water for Everyone (2017) - 1 min.
Prebúdzač (2017) - 9 min.
Rande (2017) - 2 min.

DÍLNA FILMOVÁNÍ VIDEOKLIPOVÁNÍ
Co jsme stihli dodělat (2018) - ? min.

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

VSTUP ZDARMA

Včerejší Povídání o Fergusovi O'Farrellovi s kapelou Interference...